

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 977/2016
Рж 113/2016
08.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова РС, ППУ у Пријепољу, Полицијска станица у Прибоју, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о жалби тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 59/16 од 25.02.2016. године и ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 2122/15 од 08.10.2015. године, у седници већа одржаној 08.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р1 59/16 од 25.02.2016. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 2122/15 од 08.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П1 бр. 388/2011 од 16.06.2015. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му за период од 30.12.2008. године до 30.11.2011. године на име неисплаћеног дела накнаде зараде за време прековременог рада, рада ноћу и рада у време државних и верских празника исплати износе наведене у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од 01.08.2014. године до исплате, као и наведене износе на име законске затезне камате обрачунате до 31.07.2014. године. У ставу другом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 76.072,96 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 2122/15 од 08.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена наведена пресуда Основног суда у Прибоју.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 395. ЗПП.

Апелациони суд у Крагујевцу је оценио дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 395. ЗПП, те решењем Р1 59/16 од 25.02.2016. године није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене као изузетно допуштеној ревизији.

Против наведеног решења тужена је благовремено изјавила жалбу.

Испитујући дозвољеност изјављене жалбе, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу 1. изреке из следећих разлога:

Одредбом члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог Закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Дакле, цитираном законском одредбом предвиђена је могућност да се и о недозвољеној ревизији мериторно одлучује, када апелациони суд оцени да су испуњени услови из наведене законске одредбе. Међутим, Законом о парничном поступку није предвиђена могућност да се против решења апелационог суда, којим није предложено одлучивање о ревизији као изузетно допуштеној, може изјавити жалба.

Стога је одлучено као у ставу 1. изреке решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), а у вези са чланом 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба у овој парници, ради исплате износа од 156.400,00 динара, поднета је суду 30.12.2011. године. Поднеском од 19.08.2014. године тужбени захтев је смањен и тражена је исплата укупно 68.824,18 динара, што је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде који се ревизијом побија.

На дан подношења тужбе суду, према средњем курсу НБС, 1 евро износио је 104,64 динара, те је побијани део правноснажне пресуде у овој парници 657.72 евра.

С обзиром да је побијани део правноснажне пресуде у овој парници испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за дозвољеност ревизије, то ревизија тужене у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Стога је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у ставу 2. изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић